

СТАНОВИЩЕ

от проф. Виктор Спиридонов Чучков,
НМА "Панчо Владигеров"

относно участието на

доц.д-р Адриан Георгиев Георгиев

в конкурс за заемане на академичната длъжност "професор" по направление 8.3 Музикално и танцово изкуство (Виртуални студийни технологии, Миди технологии и виртуални студийни инструменти), обявен от Софийския университет "Св. Климент Охридски" в бр. №51 на Държавен вестник на 27.06.2017г.

За академичната позиция, обявена за заемане по конкурса, единствен кандидат е доц. д-р Адриан Георгиев. По процедурата са спазени съответните срокове и изисквания съгласно разпоредбите на Закона за развитието на академичния състав в Република България, и на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“.

Адриан Георгиев е завършил специалност Цигулка, в инструменталния факултет на НМА "Панчо Владигеров" през 1996г. През 2003 г. защитава докторската си степен с дисертационен труд на тема

"Приложение на музикални компютърни технологии в обучението по музика"

От 2006 г. е избран за редовен доцент в катедра Музика, а от 2015г. е и ръководител на катедрата. В документацията по конкурса са представени списък с публикации – повече от 16 монографии, учебници, статии, както и ръководство на докторанти и множество научни проекти. Всички те показват дълготраен научен интерес по тематиката на конкурса. Кандидата представя за конкурса три монографии- учебници по академични лекционни дисциплини, както и учебници по музика за първи и втори клас, с авторски колектив, на който е ръководител.

В своите три труда на технологична тематика: "Музика с компютър", "MIDI технологии и виртуални инструменти" и "Систематичен курс по компютърен нотопис" доц. д-р Адриан Георгиев си поставя за цел разглеждането и систематизирането на редица теоретико-технологични прийоми намиращи се в широк досег с музикалното изкуство. Всички те отдавна са излезли от руслото на идиосинкретиката дефинираща информационните технологии. Тяхното присъствие и адаптирането им в една или друга степен спрямо битието ни изключва необходимостта от каквато и да било аргументация в тяхна полза или гръмкото им прокламиране, защото употреба им вече не е въпрос на субективен избор, а се разглежда като категоричен императив от вида "трябва". Отказът от тях на днешно време не е нищо по-различно от манифест на едно забулено невежество.

Приобщаващата социална функция, която изпълняват съвременните комуникации под формата на компютри и друг вид дигитални устройства, в болшинството от случаите служат за предаване в реално време на аудио визуални потоци пряко насочени към възприятията ни и превръщащи се в реални впечатления. Те завладяват все повече и повече ареали, в чисто човешките преживявания, докосващи субективната ни емоционалност и поведенческа форма на общуване помежду ни. Безспорно това променя посоката и скоростта на възприятие и изисква алтернативи в подхода към обучението засягащо абсолютно всички равнища на образователната йерархия - от първокласника до професора във висшето учебно заведение. Потребността от извеждане на широкообхватна методология, породена от революцията в технологиите и най-вече в мултимедията, налага осъзнаването на ползата от такъв вид обучението. В този конкретен случай това се отнася

пряко до обучението на студентите. Логично на свой ред, е овладяването на тези закономерни изменения да доведат то промени в мирогледа и да започват да трасират пътя към едно исъвременено преподаване и изграждането на познание от нов кумулативен вид – т.е. бързо развиващо се и нарастващо. Този вид познание носи своите корени още от края на 80-те и началото на 90-те години на миналия век с персонализацията и достъпността на компютрите. В Източна Европа и у нас тези тенденции закъсняха с около едно десетилетие, но това не е породено от ниско ниво на образование, а поради финансови и политически предпоставки, довели до бурни социални катаклизми, които предизвикаха отзвук във всички области, вкл. и в образованието у нас. Въпреки това обаче, посоката е ясна и предизвикателствата пред обществото налагат смелост и усърдие, целящо догонване и хармонизиране на музикалното образование в синхрон с това във Франция, Белгия, Италия, Германия, САЩ и др. Трудно е да си представим, че това е по силите само за един човек, но именно и точно тук ярко се откроява ролята на доц. д-р А. Георгиев, който подхожда с креативност и формулира конкретните посоки на технологичната мисъл в полза на обучението по музика. При това в пълно съответствие с вече високо вдигнатата летва от страна на музикално образователните институции, чиито пример служи за отправна точка. Овладявайки устрема на технологичните процеси от 90-те години до края на миналия век доц. Георгиев се съсредоточава в извеждането на принципите за създаване на едно ново обучение. Анализът на средата и опитът му базирани на събраната богата информация в това направление се превръща в прекурсор за раждането на редица нови музикално-технологични дисциплини, по-късно станали задължителни за студентите по Музика към ФНПП. Същите тези предмети от своя страна обаче налагат необходимостта от лекционен материал както и потребността от учебници за самоподготовка. В резултат на това доц. Георгиев задълбочено се посвещава и отдава силите си за изграждането на една изцяло нова музикална методика, обвързваща съответните дисциплини. Книгите му са изпълнени с актуална информация в резонанс с най-модерните световни тенденции, но и наред с това дават основа за критични анализи. Абсолютно всичките му трудове засягащи съвременните постижения в мултимедията съдържат конкретни дефиниции на терминологичната изразност. В противен случай биха били просто елитарни образци на книги написани във висок стил и потребни само за целите на едно затворено технократско общество.

Всички сме наясно, че намирането на вярната посока и решаването на задачи от иновативен характер, пред които се изправя образователната ни система очи в очи, е по силите само на капацитет с верен усет и изключително високо ниво на компетентност в областта. Подобна инициатива изисква самоотверженост и отдаденост и същевременно неимоверно търпение и много позитивна енергия. Доц. Георгиев доказва, че притежава всичко това предвид качеството на съдържанието в книгите му. Показателен е броят на монографиите и публикациите, над които е работил през годините. Наред с това заслужено е да се отбележи водеща му роля в екипите дали своя принос към изготвянето на учебниците по музика за децата от първи и втори клас на общообразователното училище. Наред с широтата на своите изследвания, трудовете му впечатляват с оптимизацията и диференцирането на съдържанието по конкретните дисциплини. Това уточнение се налага от факта, че и трите му труда, касаещи медийните технологии, имат значително прелитане или допирни точки, които обаче при навлизането в детайлно анализиране открояват своята семантика в направлението, което обхващат. Така например “Музика с компютри” е учебник без аналог у нас и с възлово значение в областта на технологиите в пряка обвързаност към музиката. Представлява един богато илюстриран курс, целящ запознаване на студентите с поливалентните връзки, които предполага мултимедията. Ясно се очертават параметрите на присъствието ѝ в управлението на всека една от веригите

формиращи нов вид възприятия и въздействия. Основният стълб на този труд са междупредметните връзки - т.е. трансферирането на познания с употребата на технологиите. Обектът е: обучение в рамките на настоящите реалности като се цели разгръщане на познанието на по-високо и широкомащабно равнище, а заедно с това постигне на естетизъм от най-висок ранг в контекста на музикалното изкуството.

Доц. Георгиев в увлекателен и непринуден стил, чрез въпроси и отговори, предлага на студентите възможност за естествено навлизане в материята и привикване с установени в западната практика похвати на обучение и възприятие, като стремежът е да се постигне задълбочен анализ в новата среда. Специфичните теми, обект на разискване, не се ограничават само до бегло презентирани неологизми или технически термини заедно с техните деривати. Нашият колега извежда нов модел на запознаване с дигиталния интерфейс вече обърнат към практическата страна на музикалното преподаване. В систематичен вид се извеждат рудиментални принципи при работата свързана с компютърната обработка: на звука и картината. Предвид пространното изложение в отделните глави, тънкостите във всяка една от насоките са представени в съпоставка, като се отчитат положителните и отрицателните страни при провеждането на даден експеримент. Този труд в своята всеобхватност води до изграждане на естетическа поанта при боравенето с дигиталните инструменти за креативност и експонира критерии за културно и образовано възприятие на подобен вид интелектуален резултат.

"MIDI технологии и виртуални инструменти" навлиза вече по-дълбоко в специфичната среда на работата със записващи програми и така наречените "виртуални инструменти". Като композитор трябва да споделя, че без наличието на последните, на днешно време би ми било много трудно да си представя развитието на редица жанрове в музиката, в това число и филмовата, в която широко е застъпено използването на подобни средства – било за изпълнение, запис и синхрона на готовия звук с картината. Този труд е с високо ниво на познавателност, защото разглежда освен гореспоменатите софтуерни звуково-генериращи източници (синтезатори и семплери, симфонични библиотеки и т.н) но и похватите за тяхното най-пълноценно записване.

Силно привлича вниманието ни четвъртата глава в тази книга, която се спира на възпитателното въздействие на музиката създадена по този начин. За разлика от предишния труд, тук методологията е доста тясно профилирана върху продукционната и записната дейност. Един труд на изключително високо ниво, който би могъл да послужи за учебник на всеки един съвременен творец. Промените в очакванията на филмовите режисьори в днешно време са в посока представяне на демонстрационни записи по вид близък до този, който би звучал изпълнен от истински хор или оркестър, а това икономически е трудно постижимо. Затова модерните автори на драго сърце прибягват до осъществимост на идеите си по този начин. Практическото приложение на описаните похвати е наистина от несравнима класа. Моментът на овладяване на творческия импулс, настъпващ при съвременният творец, трябва да осъществява както традиционните методи на композиране с пиано, така и да включва осъвременени такива, защото отбягването им е равнозначно на изолиране – поведение, което в повечето случаи се третира с резервираност. Говорейки за "Систематичния курс по компютърен нотопис" няма как да не признаем заслугата на доц. Георгиев в опита да се изведе една обща база за сравнение и анализ на приетия през годините за стандартен нотиращ софтуер, както и начините за пълноценно му използване в помощ на съвременните студенти по музика. Всяка една от тези програми притежава индивидуални характеристики и съпоставките помежду им дават на учащите насока по отношение на избора, т.е. за какви цели коя би била най-подходяща.

Изкуството на 21. век отдавна вече си е поставило високи стандарти за представянето на нотните материали пред изпълнители и издатели. Затова смятам, че този курс е от съществена важност, още повече, че при него са осъществени съпътстващи практически познания, пряко отнасящите се до употребата на синтезатори и MIDI устройства. Четейки внимателно всяка една от главите, у мен се създава увереност, че писането на ноти на компютър в действителност е приятно занимание и безспорно необходима помощна дейност за всеки един съвременен композитор.

Познавайки кандидата, както и неговата дългогодишна научна и преподавателска дейност, разработването на нови учебни програми, работа в посока структуриране и създаване на специалност в областта на музикалните медийни технологии, високо оценявам постигнатото до момента. Представените материали доказват висока компетентност и професионализъм и отговарят на изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България. Смятам, че с досегашната си творческа, научна и педагогическа дейност Адриан Георгиев доказва своята висока степен на подготовка, достойна за реализиране в учебната и научна сфера на Софийския университет. Със своя задълбочен поглед към приближаването на теорията и практиката е несъмнено носител на новаторско бъдещо обогатяване на тази специалност. Давам положителна оценка за цялостната научна и педагогическа дейност на доц. д-р Адриан Георгиев и считам, че той може да заеме академичната длъжност "професор" в катедра „Музика“ на ФНПП – Софийски университет „Св.Климент Охридски“.

София, 15.12.2017г.

подпис:.....

(Проф.Виктор Чучков)

